ИНТЕЛЕКТУАЛНАТА СОБСТВЕНОСТ В УНИВЕРСИТЕТИТЕ – НОВИ ХОРИЗОНТИ НА АКАДЕМИЧНИЯ ДИАЛОГ

2©22

INTELLECTUAL PROPERTY IN UNIVERSITIES – NEW HORIZONS OF ACADEMIC DIALOGUE

ЗА БУКВИТЕ О ПИСМЕНЕХЪ

Научният семинар „Интелектуалната собственост в университетите – нови хоризонти на академичния диалог“ и сборникът са реализирани в рамките на вътрешен конкурс за разработка на проекти за частично финансиране на научни или творчески форуми по Наредбата на МОН за условията и реда за оценката, планирането, разпределението и разходването на средствата от държавния бюджет за финансиране на присъщата на държавните висши училища научна или художественотворческа дейност. Темата на проекта е „Организиране на Десети национален семинар на тема: „Интелектуалната собственост в университетите – нови хоризонти на академичния диалог“, посветен на Световния ден на интелектуалната собственост (26 април)“ с Договор № ПЧФНП-2022-04 от 08.04.2022 г.

The scientific seminar “Intellectual property in universities – new horizons of academic dialogue” and the collection were realized within an internal competition for development of projects for partial financing of scientific or creative forums under the MES Ordinance on the conditions and course for evaluation, planning, distribution and spending of state budget for financing of scientific or artistic activities in the public higher education institutions. The theme of the project is “Organizing the Tenth National Seminar on “Intellectual property in universities – new horizons of academic dialogue”, dedicated to the World Intellectual Property Day (April 26)” with Contract No. PCFNP-2022-04 from 08.04.2022.

Съставители
© проф. д. ик. н. Стоян Денчев, 2022
© проф. д-р Тереза Тренчева, 2022
© д-р Камелия Планска-Симеонова, 2022
© д-р инж. Евелина Здравкова, 2022
© д-р Светослава Димитрова, 2022

Коректор
© д-р инж. Евелина Здравкова, 2022

Превод и адаптация
© д-р Светослава Димитрова, 2022

Предпечат и графичен дизайн
© д-р Камелия Планска-Симеонова, 2022

Compilers
© Prof. DSc Stoyan Denchev, 2022
© Prof. Tereza Trencheva, PhD, 2022
© Kamelia Planska-Simeonova, PhD, 2022
© Eng. Evelina Zdravkova, PhD, 2022
© Svetoslava Dimitrova, PhD, 2022

Proofreader
© Eng. Evelina Zdravkova, PhD, 2022

Translation and adaptation
© Svetoslava Dimitrova, PhD, 2022

Preprint and Graphic Design
© Kamelia Planska-Simeonova, PhD, 2022

© Академично издателство
„За буквите – О писменехъ“, 2022
ISBN 978-619-185-546-9

© Academic Publisher
"Za bukvite – O pismeneh", 2022
ISBN 978-619-185-546-9

НЯКОИ ОСОБЕНОСТИ ПРИ ОБРАБОТВАНЕТО НА ЛИЧНИ ДАННИ В СЪДЕБНАТА СИСТЕМА

Доц. д-р Мартин Захариев
Катедра „Национална сигурност“, Факултет по Информационни науки,
Университет по библиотекознание и информационни технологии,
Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“, Фондация „Право и интернет“
e-mail: m.zahariev@unibit.bg

Резюме: *Обработването на лични данни от органите на съдебната власт – съдилища, прокуратура и следствие, се отличава с някои съществени особености. От една страна, това са публични органи, които е необходимо да обработват редица данни, включително и такива под специален режим като данни за здравето и генетични данни, данни за политически възгледи или синдикална принадлежност, данни за присъди и нарушения и свързаните с тях мерки за сигурност и други подобни, за да упражнят законоустановените си правомощия. От друга страна, ключово изискване за нормалното функциониране на съдебната власт е гарантирането на нейната независимост, което обуславя приложимостта на някои особени правила и изключения от общите изисквания спрямо обработването на лични данни от органите на съдебната власт. И ако обработването на лични данни от частния сектор е сравнително добре изследвана материя, доста по-ограничени по обхват са анализите, посветени на особеностите при обработване на лични данни от органите на съдебната система. Именно това е основната причина за изготвяне на настоящия доклад, който има за цел да открои някои ключови особености при обработване на лични данни от органите на съдебната власт и да систематизира релевантната практика на надзорните органи в България в областта на защитата на личните данни – Комисията за защита на личните данни и Инспектората към Висшия съдебен съвет.*

Ключови думи: *ОРЗД, съдебна власт, независимост, лични данни, обработване, Комисия за защита на личните данни, Инспекторат към Висшия съдебен съвет.*

Въведение

Обработването на лични данни от органите на съдебната власт – съдилища, прокуратура и следствие, се отличава с някои съществени особености. От една страна, това са публични органи, които е необходимо да обработват редица данни, включително и такива под специален режим като данни за здравето и генетични данни, данни за политически възгледи или синдикална принадлежност, данни за присъди и нарушения и свързаните с тях мерки за сигурност и други подобни, за да упражнят законоустановените си правомощия. От друга страна, ключово изискване за нормалното функциониране на съдебната власт е гарантирането на нейната независимост, което обуславя приложимостта на някои особени правила и

изключения от общите изисквания спрямо обработването на лични данни от органите на съдебната власт. И ако обработването на лични данни от частния сектор е сравнително добре изследвана материя, доста по-ограничени по обхват са анализите, посветени на особеностите при обработване на лични данни от органите на съдебната система. Именно това е основната причина за изготвяне на настоящия доклад, който има за цел да открои някои ключови особености при обработване на лични данни от органите на съдебната власт и да систематизира релевантната практика на надзорните органи в България в областта на защитата на личните данни – Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) и Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС/Инспектората).

1. Обща характеристика на съдебната власт

Отправна точка към изследване на особеностите при обработването на лични данни от органите на съдебната власт е изясняване на това какви основни функции извършват те. Отговорът на този въпрос следва да бъде потърсен в Конституцията на Република България (КРБ/Конституция) [1], Закона за съдебната власт (ЗСВ) [2] и Правилника за администрацията в съдилищата [3]. Съгласно чл. 8 КРБ, прогласяващ принципа на разделение на властите, държавната власт се разделя на законодателна, изпълнителна и съдебна [1]. В този смисъл, съдебната власт е е**дна от трите основни държавни власти в страната**. Съгласно чл. 117 КРБ съдебната власт е призвана да осигури гарантиране спазването на законите и защита на правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата [1], като това става чрез правораздавателната дейност на органите на съдебната власт. Основна характеристика на съдебната власт е нейната **независимост**. По Конституция при осъществяване на своите функции съдиите, съдебните заседатели, прокурорите и следователите се подчиняват само на закона (чл. 117, ал. 2), а правосъдието се осъществява **в името на народа** (чл. 118) [1]**.**

Когато се анализира въпросът за системата на съдебната власт се приема, че тя се състои от три основни подсистеми – съдилища, прокуратура и следствие (като след последните реформи в тази област, към настоящия момент следствието е част от прокуратурата). Наред с това съдебната власт разполага и със специализирани органи като Висшия съдебен съвет, ИВВС и др., които изпълняват определени административни и/или контролни функции по отношение на функционирането на съдебната власт.

2. Приложимост на правилата за защита на личните данни към съдебната власт

В светлината на горното, видно е, че съдебната власт действа в няколко направления – разрешаване на граждански, административни и наказателни дела.

Ето защо, най-общо се различават два правни режима на защита на личните данни, приложими към дейността на съдебната власт:

- **Общ режим по Регламент** 2016/670 (ОРЗД/Регламента) [4]
- **Режим за** обработване на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване, сполучливо наричани в теорията **„полицейска и наказателна дейност“** [5] (напр. за съда, прокуратурата и следствените органи при упражняване на техните правомощия в тези области) – този специфичен режим е уреден от Директива 2016/680 [6] (Полицейската директива), като правилата на Полицейската директива са транспонирани в българското законодателство в глава осма от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) [7].

Приложното поле на ОРЗД се определя от комбинацията от неговия **материален** и **териториален обхват**. Съгласно чл. 2 от ОРЗД, същият се прилага за обработването на лични данни: (i) изцяло или частично с автоматични средства, както и (ii) с други средства, като личните данни са (предназначени да съставляват) част от регистър с лични данни[124]. Чл. 3 от ОРЗД от своя страна очертава териториалния обхват на Регламента. Органите на съдебната власт активират т.нар. критерий по място на установяване – обработване на лични данни в контекста на дейностите на дадено място на установяване на администратор/обработващ в ЕС, независимо дали обработването се извършва в ЕС или не. Това е така, защото органите на съдебната власт имат седалище и осъществяват своите функции, включително свързаното с тях обработване на лични данни, на територията на Република България.

Аналогично, приложното поле на правилата за обработване на лични данни в полицейската и наказателната дейност се определя от ЗЗЛД и Полицейската директива. **Материалният обхват** на тези правила е очертан в чл. 1, пар. 1 и чл. 2, пар. 1 и 2 от Полицейската директива, респ. чл. 42, ал. 1 и чл. 43 от ЗЗЛД. Съгласно посочените норми, тези специални правила за защита на личните данни се прилагат за обработването на лични данни, за които са изпълнени следните условия: обработват се (i) изцяло или частично с автоматични средства, както и (ii) с други средства, като личните данни са (предназначени да съставляват) част от регистър с лични данни. В допълнение, освен тези две алтернативни изисквания,

[124] Повече за понятието „регистър с лични данни“ вж. **Димитров, Г.** Право на информационните и комуникационните технологии. Част II. Административноправни и технологични аспекти, Електронно управление. Правен режим на информацията. Правен режим на криптографията. Стандартизация в областта на ИКТ. София: Фондация „Право и интернет“, 2014, с. 175 [8].

които са идентични с тези на ОРЗД, тук е необходимо и присъствието на трето специфично изискване, а именно (iii) **специфична цел на обработването**: то да се извършва от компетентни органи за полицейски и наказателни дейности. Ако обработването се извършва за други цели, то тогава се прилага общият режим на ОРЗД (чл. 9, пар. 1 от Полицейската директива, респ. чл. 42, ал. 3 от ЗЗЛД). Що се касае до териториалния обхват на тези правила, доколкото става въпрос за национален закон, транспониращ правилата на директива на ЕС, то този обхват следва териториалното приложение на законите, т.е. на територията на цялата страна.

Ето защо, с оглед казаното дотук, могат да се направят следните изводи: Начинът на работа с лични данни в рамките на органите на съдебната система (поддържане на деловодни системи, водене на деловодни книги и регистри, поддържане на архив и др. под.) без съмнение **попада в материалния обхват на Регламента и Полицейската директива, респ. ЗЗЛД**. Фактът, че даден орган от съдебната власт има седалище на територията на Република България и упражнява правомощията си, вкл. обработва лични данни в контекста на дейността си, **активира териториалния обхват по ОРЗД**. Отделно съдът, прокуратурата и следствените органи са подчинени на общо основание на действащите закони в страната, в т.ч. на ЗЗЛД. Или иначе казано, **правилата за защита на личните данни принципно се прилагат и към обработването на лични данни от органите от съдебната власт.**

3. Особени правила за обработването на лични данни от органите на съдебната власт

Принципната приложимост на правилата за защита на личните данни към дейността на органите на съдебната власт обаче не е абсолютна. Очертаните по-горе специфики на тази система на държавната власт, а именно нуждата тя да бъде **независима** при извършване на правораздавателната си дейност, налагат уреждането на някои особени правила при обработването на лични данни от органите на съдебната власт. Това е отчетено от ОРЗД (съображение 20 и чл. 55, пар. 3) и Полицейската директива (чл. 45, пар. 2), които предвиждат следните особени правила:

Първо, предвиден е **специален надзор** над дейността на съдебната власт при обработването на лични данни от нейните органи. Цитираните норми: (i) допускат в правото на ЕС/държавите членки да се определят операциите и процедурите по обработване на лични данни от съдилищата и другите съдебни органи; (ii) предвиждат, че компетентността на надзорните органи **не обхваща** обработването на лични данни, когато съдилищата действат при изпълнение на своите съдебни функции, за да се гарантира независимостта на съдебната власт; (iii)

допускат надзора на такива операции по обработване на данни да се повери на специални органи в рамките на съдебната система. В България тази функция е възложена на ИВСС.

Нещо повече, още преди измененията в националния ЗЗЛД от края на февруари 2019 г., възлагащи посочените контролни функции на ИВСС, КЗЛД се е произнасяла по въпроса за надзора над органите на съдебната власт при обработването на лични данни от тяхна страна. В Становище на КЗЛД относно приложението на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните) в съдебната власт рег. № НДМСПО-17-865/12.10.2018 г. от 31.10.2018 г. КЗЛД подчертава, че съдилищата се отличават с **дуализъм** в качеството си на администратори на лични данни – от една страна, те обработват лични данни при упражняване на „съдебните“ си функции (правораздавателна дейност), а от друга – като „обикновени“ администратори (административна дейност) за следните дейности:

- като работодатели;
- при сключване на договори с контрагенти;
- за целите на финансово-счетоводна дейност при изплащане на суми на различни субекти (вещи лица, съдебни заседатели, свидетели и пр.);
- за всички други дейности извън основната правораздавателна дейност[125] [9].

Интересно в тази връзка е и Становище на ИВСС по преписка № ЛДИ-21-2/2021 г. по описа на ИВСС [10], в което Инспекторатът се е произнесъл, че **не е компетентен** да се произнесе по запитване относно материалното обезпечаване на работата на съда чрез осигуряване за негова сметка на квалифицирани електронни подписи за съдебните заседатели. Това според ИВСС е така, защото за целите на служебни, трудови, договорни или административни отношения, съдът действа като обикновен администратор на лични данни и попада под надзора на КЗЛД [10].

Или иначе казано, КЗЛД наблюдава и осигурява прилагането на правилата за обработване на лични данни от съдилищата в качеството им на „обикновени“ администратори (**т.нар. общ надзор**). Инспекторатът, от своя страна, осъществява надзор върху обработването на лични данни от съдилищата, прокуратурата и следствените органи, когато действат при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт, включително да разглежда жалби на физически лица във връзка с обработването на личните им данни (**т.нар. особен надзор**) [9].

[125] Тук би могла да попадне дейността по видеонаблюдение и контрол на достъпа до сградите на съдилищата [бел. авт.].

Второ, ОРЗД (съображение 97 и чл. 37, пар. 1, б. „а“) и Полицейската директива (съображение 63 и чл. 32, пар. 1) освобождават съдилищата от някои задължения, които администраторите на лични данни-публични органи имат. По-специално, съдилищата **нямат задължение да назначават длъжностно лице по защита на данните (ДЛЗД) за съдебните си функции**. Идеята на това разрешение е, че е недопустима намесата от съдебен административен служител или външен изпълнител в качеството на ДЛЗД в това как съдът обработва личните данни при решаване на граждански, административни и наказателни дела. Аналогични съображения важат и за съответните функции на прокуратурата. Това би компрометирало споменатата независимост на съдебната власт, която е основна нейна характеристика. Това правило обаче не е доведено до абсолютна крайност – за останалите си функции съдилищата и прокуратурата **са длъжни** в качеството си на публични органи да назначат такова ДЛЗД, респ. трябва да уведомят КЗЛД за назначаването му – в този смисъл е и Становище на Инспектората към ИВСС по искане вх. рег. № ЛДИ-19-3/01.04.2019 г. по описа на ИВСС, докладвано от инспектор Юрий Кръстев [11].

4. Специфични случаи на обработването на лични данни от органите на съдебната власт

Следва да се отбележи, че към настоящия момент вече е налице практика на ИВСС по интересни казуси, касаещи специфични случаи на обработването на лични данни от органите на съдебната власт. По-долу, без претенции за изчерпателност, са систематизирани някои ключови становища на Инспектората по конкретни запитвания:

В Становище по искане вх. № 22975/18.07.2019 г., Рег. № ЛДИ-19-8/25.07.2019 г. по описа на ИВСС [12], Инспекторатът се е произнесъл по често срещан в практиката проблем, касаещ възможността по дела с международен елемент, касаещи деца (най-често спорове за родителски права), съдът да предоставя лични данни на деца на неправителствени организации (НПО), които да изготвят социални доклади и които доклади да бъдат ценени от съда като доказателства по делото (подобно на експертизите на вещи лица). ИВСС посочва следното: **по дела с международен елемент, свързани с деца, които се нуждаят от закрила в страната или чужбина, липсва правно основание съдът да предоставя лични данни за изготвянето на социални доклади на НПО в страната или чужбина.** Съдът, според ИВСС, следва приоритетно да се обръща за съдействие към Централните органи, предвидени в законодателството с тази цел – Министерство на правосъдието, Министерство на външните работи, дирекция „Консулски отношения“, Държавна агенция за закрила на детето [12].

В друго свое интересно становище – Становище по преписка № ЛДИ-21-1/2021 по описа на ИВСС [13], Инспекторатът дава разяснение относно това кои участници в съдебния процес могат да се считат за органи на съдебната власт. По-специално, ИВСС е бил сезиран със запитване кой е компетентният орган (КЗЛД или ИВСС) да разгледа сигнал по отношение на вещо лице, което като участник в съдебния процес е извършило нарушение на правилата за защита на личните данни – в случая съхранявало е експертизи с лични данни в общодостъпни места в жилищна сграда. ИВСС приема, че **КЗЛД, а не ИВСС, е компетентният орган да разглежда сигнал, свързан с твърдения за нарушения на правилата за обработване на лични, извършен от вещо лице като участник в съдебно производство, изпълняващо от съда задача** [13]. За да достигне до този извод ИВСС изследва ролята и функциите на вещото лице в процеса и респ. ролята на същото от гледна точка на правилата за защита на личните данни. ИВСС посочва, че вещото лице е самостоятелен администратор на лични данни, когато *„обработва в структурирана съвкупност лични данни при изпълнение на задълженията си, произтичащи от възложена от съд експертиза"* [13]. Поради това и доколкото вещото лице е външна за съда фигура, респ. не е част от органите на съдебната власт, същото няма как да е под специализирания надзор на ИВСС по отношение на обработката на лични данни при изпълнение на задълженията му по изготвяне на съдебни експертизи. Поради това и същото следва да попадне под общия надзор на КЗЛД.

На следващо място, ИВСС е имал възможност да се произнесе и по въпроса за това дали е допустимо звукозаписът от съдебно заседание да се пази за по-дълъг период от нормативноустановените за това срокове, по-специално, ако същият може да се ползва като доказателство за противоправно или др. под. поведение на страните или лицата в залата – Становище по искане вх. рег. № ЛДИ-19-5/11.06.2019 г. по описа на ИВСС [14]. ИВСС отговаря, че в случай че няма искане за поправка или допълнение на протокола от съдебно заседание (за каквато цел обичайно се прави и съхранява звукозапис [бел. авт.]), но в съдебната зала са станали събития, за които са подадени сигнали до други институции като МВР или Районна прокуратура относно действия и поведение на страните или лицата в залата, до Висшия съдебен съвет или ИВСС относно поведение на магистрат, до организация на регламентирана професия като адвокати, вещи лица, преводачи и др., звукозаписът от заседанието **не може да бъде съхранен за по-дълъг от предвидения в закона срок** (напр. до приключване на съответната проверка) – това би било прекомерно и би противоречало на принципа на ограничение на съхранението [14].

ИВСС е бил запитан и относно Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП) и по-специално относно това дали органите на съдебната власт трябва да

приемат технически и организационни мерки[126], целящи недопускане на възможност за разпространение на лични данни от лица, получили правомерен достъп до тези данни в качеството им на външни потребители до електронно дело чрез ЕПЕП. ИВСС е посочил, че органите на съдебната власт **не следва да приемат огранизационни и технически мерки в изпълнение на чл. 360з, ал. 5 от ЗСВ** – Становище по преписка № ЛДИ-21-3/2021 по описа на ИВСС [16].

На последно място следва да се отбележи, че ИВСС е приел и **насоки за осигуряване на принципа на отчетност при обработване на лични данни от органите на съдебната власт** – Насоки на ИВСС за спазване на принципа за отчетност по чл. 5, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и по чл. 45, ал. 4 от ЗЗЛД (приети на заседание на ИВСС, проведено на 31.03.2021 г.) [17]. Въпросният документ съдържа важни практически разяснения към органите на съдебната власт за това как да осигурят спазването на принципа на отчетност – а именно да разполагат с документална следа за това как осигуряват спазването на правилата за защита на личните данни при изпълнение на функциите си.

Заключение

В заключение следва да се отбележи, че ИВСС активно изпълнява своята функция на надзорен орган относно обработването на лични данни от органите на съдебната система при изпълнението на техните правомощия. Налице са все повече насоки и указания по конкретни казуси, което подпомага функционирането на тези органи и е фактор за правилното прилагане на правилата за защита на личните данни в този специфичен сектор.

Безспорен е изводът, че живеем в дигитална епоха. Правораздаването неизбежно се влияе от развитието на технологиите и трябва да поддържа темпото, с което се развиват обществените отношения. В този ред на мисли органите от съдебната система следва (i) да бъдат наясно с новите регулации и да се приведат в съответствие с тях; (ii) адекватно да защитават поверената им информация; (iii) проактивно да използват новите технологии; (iv) да осигурят спазване на правилата за защита на данните, но да не допускат злоупотреба с тях. Именно това се откроява като ключова предпоставка към изграждането на модерно правораздаване, призвано да защитава основните права и свободи на гражданите и отговарящо на новите реалности.

Представеният анализ няма характера на правен съвет или консултация и не следва да бъде възприеман като достатъчен за разрешаването на конкретни правни проблеми, казуси и др. Мненията, изразени тук, са единствено на автора и не отразяват непременно тези на

[126] Повече за мерките за сигурност вж. в **Целков, В., Петков, Д., Средков, Г., Георгиев, В.** Защита на данните. Принципи и практики. София: За буквите – О писменехъ, 2019, с. 86-118 [15].

УниБИТ, Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“, Фондация „Право и интернет“, техните филиали или служители. Материалът е съобразен с действащото българско законодателство и законодателство на ЕС към 18.04.2022 г.

REFERENCES

1. **Конституция** на Република България. // *Държ.* вестник, бр. 56 от 13.07.1991 г.; в сила от 13.07.1991 г., посл. изм. и доп., бр. 100 от 18.12.2015 г.
2. **Закон** за съдебната власт. // *Държ.* вестник, бр. 64 от 07.08.2007 г., посл. изм. и доп., бр. 32 от 26.04.2022 г., в сила от 28.07.2022 г.
3. **Правилник** за администрацията в съдилищата. // *Държ.* вестник, бр. 68 от 22.08.2017 г., в сила от 22.08.2017 г., посл. изм. и доп., бр. 91 от 23.10.2020 г.
4. **Регламент** (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (Текст от значение за ЕИП). //*Офиц.* вестник на ЕС, бр. L 119/1 от 04.05.2016 г.
5. **Фети**, Н., **Тошкова-Николова**, Д. Прилагане на защитата на личните данни, София : ИК „Труд и право“, 2020, с. 485.
6. **Директива** (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета. //*Офиц.* вестник на ЕС, бр. L 119/1 от 04.05.2016 г.
7. **Закон** за защита на личните данни. // *Държ.* вестник, бр. 1 от 4 януари 2002 г., посл. изм., бр. 93 от 26.11.2019 г. с Решение № 8 от 15.11.2019 г. на КС на РБ по к. д. № 4 / 2019 г.
8. **Димитров**, Г. Право на информационните и комуникационните технологии. Част II. Административноправни и технологични аспекти, Електронно управление. Правен режим на информацията. Правен режим на криптографията. Стандартизация в областта на ИКТ. София : Фондация „Право и интернет“, 2014, с. 175.
9. **КЗЛД**, Становище на КЗЛД относно приложението на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните) в съдебната власт рег. № НДМСПО-17-865/12.10.2018 г. от 31.10.2018 г., URL: <https://www.cpdp.bg/?p=element_view&aid=2135> (30.04.2022).
10. **ИВСС**, Становище на ИВСС по преписка № ЛДИ-21-2/2021 г. по описа на ИВСС, URL: <https://www.inspectoratvss.bg/document/895> (30.04.2022).
11. **ИВСС**, Становище на Инспектората към ИВСС по искане вх. Рег. № ЛДИ-19-3/01.04.2019 г. по описа на ИВСС, докладвано от инспектор Юрий Кръстев, URL: <https://www.inspectoratvss.bg/document/703> (30.04.2022).
12. **ИВСС**, Становище по искане вх. № 22975/18.07.2019, Рег. № ЛДИ-19-8/25.07.2019 г. по описа на ИВСС, URL: <https://www.inspectoratvss.bg/document/800> (30.04.2022).
13. **ИВСС**, Становище по преписка № ЛДИ-21-1/2021 по описа на ИВСС, URL: <https://www.inspectoratvss.bg/document/889> (30.04.2022).

14. **ИВСС**, Становище по искане вх. рег. № ЛДИ-19-5/11.06.2019 г. по описа на ИВСС, URL: <https://www.inspectoratvss.bg/document/724> (30.04.2022).
15. **Целков**, В., **Петков**, Д., **Средков**, Г., **Георгиев**, В. Защита на данните. Принципи и практики. София : За буквите – О писменехь, 2019, с. 86-118.
16. **ИВСС**, Становище по преписка № ЛДИ-21-3/2021 по описа на ИВСС, URL: <https://www.inspectoratvss.bg/document/896> (30.04.2022).
17. **ИВСС**, Насоки на ИВСС за спазване на принципа за отчетност по чл. 5, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и по чл. 45, ал. 4 ЗЗЛД (приети на заседание на ИВСС, проведено на 31.03.2021 г.), URL: <https://www.inspectoratvss.bg/document/879> (30.04.2022).

SOME PECULIARITIES WHEN PROCESSING PERSONAL DATA IN THE JUDICIAL SYSTEM

Assoc. Prof. Martin Zahariev, PhD
Department "National Security",
Faculty of Information Sciences,
University of Library Studies and Information Technologies,
"Dimitrov, Petrov & Co." Law Firm, "Law and Internet" Foundation
e-mail: m.zahariev@unibit.bg

Abstract: *The processing of personal data by the judiciary – courts, prosecutors and investigators, has some significant peculiarities. On the one hand, these are public bodies that need to process a number of data, including those under a special regime such as health and genetic data, data on political opinions or trade union membership, data on criminal convictions and offences and related security measures and the like to exercise their statutory powers. On the other hand, a key requirement for the proper functioning of the judiciary is to ensure its independence, which determines the applicability of certain special rules and exceptions to the general requirements for the processing of personal data by the judiciary. And if the processing of personal data by the private sector is a relatively well-researched matter, the analyses dedicated to the peculiarities of the processing of personal data by the judiciary are much more limited in scope. This is the main reason for the preparation of this report, which aims to highlight some key peculiarities in the processing of personal data by the judiciary and to systematize the relevant practice of the supervisory authorities in Bulgaria in the field of personal data protection – the Commission for Personal Data Protection and the Inspectorate to the Supreme Judicial Council.*

Keywords: *GDPR, judiciary, independence, personal data, processing, Commission for Personal Data Protection, Inspectorate to the Supreme Judicial Council.*

Цитирай като: Захариев, Мартин (2022). Някои особености при обработването на лични данни в съдебната система. *I Интелектуалната собственост в университетите – нови хоризонти на академичния диалог*. – София: Академично издателство За буквите – О писменехь, 2022, с. 455–465.

Citation: Zahariev, Martin (2022). Some Peculiarities When Processing Personal Data in the Judicial System, Content and Schedule of Education. *Intellectual Property in Universities – New Horizons of Academic Dialogue*. Sofia: Academic Publisher "Za bukvite – O pismeneh", pp. 455–465.